

Een kort verslag van de trainingsbijeenkomst van de koepelorganisatie, 'Adviseren kan je leren', op zaterdag 18 januari jl. in Utrecht

De training stond o.l.v. Petra van der Horst, een zeer deskundige trainer met veel ervaring, die ook een uitstekende gespreksleider was. De bijeenkomst werd bijgewoond door 22 leden van adviesraden uit het hele land, van Almelo tot Veere en van Alkmaar tot Geldrop/Mierlo. De tijd, van 10.00 tot 15.30 uur werd goed benut, slechts onderbroken door een paar korte koffiepauzes en een sobere maar voedzame lunch.

's Morgens werd de onafhankelijke positie van een lid van de adviesraad sociaal domein sterk belicht en voor mij persoonlijk was het zeer waardevol. Je vertegenwoordigt geen achterban en ook al zit je in de adviesraad vanuit een deel van de bevolking dan moet je niet als zodanig je positioneren. In dat licht noemde Petra van der Horst het houden van openbare vergaderingen wat gedateerd. Het herinnert volgens haar nog teveel aan de situatie waarin de adviesraad werd samengesteld vanuit belangenorganisaties. Dan moet er ook wel controle zijn of die belangen wel voldoende worden behartigd. Een openbare vergadering kan zelfs een ongewenst effect krijgen, wanneer raadsleden erbij komen en contact zoeken met de leden van de adviesraad.

Voor mij was een nieuw gegeven - maar dat zal wel aan mijn onervarenheid in dit opzicht liggen – dat behalve het gevraagde en ongevraagde advies ook en flink aandacht werd gevraagd voor het consultatierecht. Een overleg met beleidsmedewerkers vanuit de adviesraad aan de voorkant van het proces, zonder dat het resultaat schriftelijk wordt vastgesteld, wordt door de beleidsmedewerkers zeer op prijs gesteld en kan zaken, waarvoor de adviesraad aandacht vraagt, beter tot zijn recht doen komen.

's Middags werden de ontwikkelingen op het sociale domein geschetst. In hoofdlijnen kwam het erop neer, dat verantwoordelijkheden van de rijksoverheid meer naar gemeenten zijn verschoven en dat gemeenten de laatste tijd die verantwoordelijkheden steeds meer doorschuiven naar gemeenschappen. Over die laatste ontwikkeling, waarvoor volgens Van der Horst velen nog de ogen dichthouden, zullen we binnen vijf jaar volop discussie krijgen.

Met nadruk hield Van der Horst ons voor, dat we ons moeten afvragen met welke zaken we ons wel en niet bezig houden. Duidelijk werd terughoudendheid bij uitvoeringszaken bepleit. Toen ik haar daarop vroeg of het verstandig is om betrokken te zijn bij de aanbesteding van het wmo-vervoer ter plaatse, liet ze merken daaraan sterk te twijfelen. Voor een goed begrip geef ik maar door dat ik niet terugkom op mijn bereidheid daaraan in Krimpen mee te werken.

De trainingsbijeenkomst werd afgesloten met een casus, waarin aan een college van B&W een advies moest worden geformuleerd over een organisatie, die in die plaats een cliëntenstop had afgekondigd en hulp van burens wilde gaan inschakelen.

Al met al kijk ik terug op een zinvolle bijeenkomst en hoop ik daarmee Christa en José voor 21 maart te hebben geïnspireerd.